

चूडा

चुलुम्पा, स्त्री, (चुलुम्पति चञ्चला भवतीति ।
चुलुम्प + अच् । स्त्रियां टाप् ।) क्लीगी । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

चुलुम्पी, [न] पुं, (चुलुम्पो लौल्यं चञ्चलता
इत्यर्थः । सोऽस्यास्तीति । इनिः ।) शिशु-
माराकृतिमत्स्यः । उत्पलमत्स्यः । इति
कश्चित् । इति शब्दरत्नावली ॥

चुल्ल, हावकतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
पर-अर्क-सेट्) पञ्चमखरी लङ्घ्यान्तः । एको-
र्थः । चुल्लन्ति चारुनयनाश्च सह प्रियेणेति
हलायुधः । इति दुर्गादासः ॥

चुल्लः, पुं, क्लिप्तचक्षुः । (क्लिप्ते चक्षुषी अस्य ।
“चुल् च ।” ५ । २ । ३३ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या
क्लिप्तस्य चुलादेशो लप्रत्ययश्च ।) तद्व्युत्ते-
जि । इति हेमचन्द्रः । ३ । १२५ ॥

चुल्लकी, स्त्री, (चुल्लति हावभावेन क्रीडतीति ।
चुल्ल + खलु । गौरादित्वात् डीष् ।) शिशु-
मारः । कुलीमेदः । कुलविशेषः । इति मेदिनी
शब्दरत्नावली च ॥

चुल्लिः, स्त्री, (चुल्लति प्रज्वाल्यते अथिरत्र ।
चुल्ल + “सर्वधातुभ्य इन् ।” उया । ४ । ११७ ।
इति इन् । यदवा, चुदते प्रेर्यते अथिरत्र ।
चुद + बाहुलकात् लिक् ।) पाकार्यमभि-
स्थानम् । चुला इति आखा इति च भाषा ॥
तत्पथ्यायः । अक्षन्तम् २ उद्धानम् ३ अधि-
अयणी ४ अन्तिका ५ । इत्यमरः । २ । ६ । २६ ॥
अक्षन्तम् ६ उद्धानम् ७ उद्धारम् ८ चुल्लौ ९
आन्तिका १० । इति तट्टीका ॥ उद्धानिः ११ ।
इति शब्दरत्नावली ॥

चुल्लो, स्त्री, (चुल्लि + “कृदिकारादन्तिनः ।” ४ ।
१ । ४५ । इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या वा डीष् ।)
पिता । उद्धानम् । इति मेदिनी । ले, १७ ॥
(यथा, मनुः । ३ । ६८ ।

“पञ्चसूना गृह्यस्य चुल्लौ पेशयुपस्करः ।
कङ्कनी चोदकुम्भश्च वध्यते यास्तु वाहयन् ॥”)
चुल्लं, क्ली पुं, उल्लम् । तत्तु मांसपिण्डकविशेषः ॥
स्थालीभृत्तमांसम् । पनवादिफलस्यावारभागः ।
इति लिङ्गादिर्ग्रहटीकायां भरतः ॥ भोता
इति ख्यातः ॥

चुचुक, क्ली पुं, (चुच्यते पीयते, इति । चुच पाने +
बाहुलकात् उक्कः, यस्य चल्च ।) चुचुकम् ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, रामायणे ।
६ । २३ । १३ ।

“सूनौ च विरलौ पीनौ समौ मे मयचुचुकौ ॥”)
चूडकः, पुं, (चुण्णति अल्पीभवतीति । चुङ्ग +
खुल् ततो निपातनात् दीर्घल्ले साधुः ।) कूपः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

चूडा, स्त्री, (चोलयति मस्तकादुपरि उन्नता
भवतीति । चुल क् उन्नतौ + भिदादित्वादङ् ततो
दीर्घस्ततोऽल्ल इल्ले साधुः ।) मयूरशिखा ।
शिरोमध्यस्थशिखामात्रम् । तत्पर्यायः ।
शिखा २ । इत्यमरः । २ । ५ । ३२ ॥

चूडाक

केशपाशो ३ । जूटिका ४ जूटिका ५ । यथा,
शब्दरत्नावल्याम् ।

“शिखां चूडा केशपाशौ जूटिका जूटिकेत्यपि ।
शिरोमध्यवङ्गचूडे भवेदेतत्तु पञ्चकम् ॥”
वङ्गभी । वाङ्मृषणम् । इति मेदिनी । डे, १३ ॥

अयम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, छितोपदेशे ।
“अस्ताचलचूडालम्बिनि भगवति चन्द्रमसि ॥”)
कूपः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ दशसंस्कारान्त-
र्गतसंस्कारविशेषः । यथा । चूडा कार्या यथा-
कुलमिति मलमासतत्त्वम् ॥ (यथाच,—
“अयुग्मान्दे तथा मासि चूडा भीमशनीतरे ।
अर्केन्द्रकालशुद्धौ च जन्ममासेन्द्रमाहते ॥
रिक्तादर्शाष्टमीषष्ठौ प्रतिपद्वर्जिते सिते ॥”

इति संस्कारतत्त्वधृत्योतिषवचनम् ॥
अस्य विशेषविवरणं चूडाकरणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

चूडाकरणं, स्त्री, (चूडायाः करणं कर्मम् ।)
दशसंस्कारान्तर्गतसंस्कारविशेषः । तस्य क्रमो
यथा । कुलाचारवशात् प्रथमे ढतीये वा वर्षे
चूडाकरणं कर्तव्यम् । तत्र प्रथमं प्रातः-
क्षतस्नानः । क्षतद्विभ्राहः । पिता स्वयनामान-
मभिं संस्थाप्य विरूपाक्षजपान्तां कुशङ्किकां
समाध्यामेदं दक्षिणत एकविंशतिर्भर्मपिङ्गलीः सप्त-
सप्तभिरैकोल्लव कुशान्तरेण वेष्टित्वा उष्णो-
दकसहितं कांस्यपात्रं ताम्रनिर्मितसुरं तदभावे
दर्पणं वा लौहचतुरपाणिञ्च नापितं स्थापयेत्
अमेरुत्तरतो दृषगोमयं तिलतकुलमायसिद्धञ्च
क्षुरं अग्नेः पूर्वतो मिश्रितक्रीडितवतिलमाय-
पूरितपात्रत्रयं स्थापयेत् । माता शुचिना वस्त्रेण
कुमारमाच्छाद्य क्रोडे निधाय अग्नेः पश्चिमतो
भर्तुर्नामपार्श्वे उत्तरायणे कुशेष्ट प्राङ्मुखी
उपविशति । ततः पिता प्रकृतकमीरम्भे
प्रादेशप्रमाणं घृताक्तां समिधं तूष्णीमयौ
हुत्वा यत्तसमस्तमहायाहूतिहोमं कुर्यात् ।
प्रजापतिर्हविर्ग्रायन्ती हन्तोर्भिर्देवता महा-
याहूतिहोमे विनियोगः । ओं भूः स्वाहा ।
प्रजापतिर्हविर्ब्रह्मिण् कृन्दो वायुर्देवता महा-
याहूतिहोमे विनियोगः । ओं भुवः स्वाहा ।
प्रजापतिर्हविर्भुवः कृन्दः सूर्यो देवता महा-
याहूतिहोमे विनियोगः । ओं स्वः स्वाहा ।
प्रजापतिर्हविर्बृहती कृन्दः प्रजापतिर्देवता
यत्तसमस्तमहायाहूतिहोमे विनियोगः । ओं
भूर्भुवः स्वः स्वाहा । ततः पिता उत्थाय प्राङ्-
मुखः कुमारस्य मातुः पश्चादवस्थितः चतुरपाणिं
नापितं पश्यन् तमेव सविह रूपं ध्यायन् जपति ।
प्रजापतिर्हविः सविता देवता चूडाकरणे
विनियोगः । ओम् आयमगात् सविता सुरेण ।
तत उष्णोदकसहितं कांस्यपात्रं पश्यन् वायुं
मनसा ध्यायन् जपति । प्रजापतिर्हविर्वायु-
र्देवता चूडाकरणे विनियोगः । ओं उष्णेण
वाय उदकेनेधि । ततः कांस्यपात्रस्थितोष्णो-
दकेन दक्षिणहस्तयष्टीतेन दक्षिणकपुष्पिकाम-
नेन मन्त्रेण स्तेदयति । कपुष्पिकाशब्देन दक्षिणो-

चूडाक

त्तरतः शिखास्थानादधः शिरसः कर्णाभि-
मुखोच्चदेश उच्यते । ततः प्रजापतिर्हविर्वायो
देवता चूडाकरणे विनियोगः । ओम् आप
उदनु जीवसे । ततस्ताम्रचुरं तदभावे दर्पणं
वा पश्यन् जपति । प्रजापतिर्हविर्विष्णुर्देवता
चूडाकरणे विनियोगः । ओं विष्णोर्देव्योऽसि ।
ततः कुशवङ्गसमदर्भपिङ्गलीर्गृहीत्वा क्लिप्त-
दक्षिणकपुष्पिकादेशे अनेन मन्त्रेण ऊर्ध्वमूला
निदध्यात् । प्रजापतिर्हविर्शिवोर्देवता चूडा-
करणे विनियोगः । ओम् ओषधे नायस्त्रेणम् ।
ततो वामहस्तयष्टीतकुशपिङ्गलीसहित-
कपुष्पिकादेशे स्वदक्षिणहस्तयष्टीतताम्रचुरं
दर्पणं वा अनेन मन्त्रेण निदध्यात् । प्रजापति-
र्हविः स्वधितिर्देवता चूडाकरणे विनियोगः ।
ओं स्वधिते मेनं हिंसीः । ततः केशच्छेदो
यथा न भवति तथा ताम्रचुरं दर्पणं वा तत्रैव
कपुष्पिकादेशे अनेन मन्त्रेण प्रेरयेत् । प्रजा-
पतिर्हविः पूषा देवता चूडाकरणे विनियोगः ।
ओं येन पूषा दृहस्यतेर्वायोरिन्द्रस्य चावपत्तिन
ते वपामि ब्रह्मणा जीवातवे जीवनाय दीर्घायु-
द्वय वलाय वचसे । तूष्णीं वारहयम् । ततो
लौहचतुरेण दक्षिणकपुष्पिकादेशस्य केशं क्षित्वा
दर्भपिङ्गलीसहितकेशस्य बालमिचविधृत-
पात्रस्थदृषगोमयोपरि निधानं कुर्यात् । ततः
कपुष्पलदेशस्य कांस्यपात्रस्थितोष्णोदकेन
दक्षिणहस्तयष्टीतेन पूर्ववदेव अप उदनु
जीवसे इत्यनेन मन्त्रेण स्तेदन ओं विष्णोर्देव्यो-
ऽसि इत्यनेन ताम्रचुरस्य दर्पणस्य वा प्रेरणं
ओम् ओषधे नायस्त्रेणम् इत्यनेन कपुष्पलदेशे
ऊर्ध्वमूलदर्भपिङ्गलीनिधानं ओं स्वधिते मेनं
हिंसीरित्यनेन ताम्रचुरस्य दर्पणस्य वा कपु-
ष्पलदेशे निधानं ओं येन पूषा दृहस्यतेरित्य-
नेन पूर्वामिमुखं ताम्रचुरप्रेरणं लौहचतुरेण
कपुष्पलदेशस्य केशं क्षित्वा दर्भपिङ्गलीसहित-
केशस्य बालमिचविधृतपात्रस्थदृषगोमयोपरि
निधानं कुर्यात् । कपुष्पलशब्देन पश्चिमतः
शिखास्थानादधः शिरसो नापितक्रोडाभि-
मुखोच्चदेशोऽभिधीयते । तथैव वामकपुष्पिका-
भावनादिच्छेदनपूर्वकं दृषगोमयोपरिदेशे
निधानान्तं पूर्ववत् सर्वं कुर्यात् । ततः कुमा-
रस्य शिरः पाणिभ्यामुपगृह्य जपति । प्रजा-
पतिर्हविर्ब्रह्मिण् कृन्दो जमदग्निक्षत्रपागव्या-
दयो देवताचूडाकरणे विनियोगः । ओं
त्रागुधं जमदग्नेः क्षत्रपास्य त्रागुधं अगव्यस्य
त्रागुधं यदेवानीं त्रागुधं तत्तेऽस्तु त्रागुधम्
ततोऽमेरुत्तरदेशं नीत्वा पुष्पादलङ्घितो नापितः
कुमारं सुकृयति । सर्वमेव केशं दृषगोमयो-
परि निधायारण्ये वंशविटपे स्थापयेत् ततः
पूर्ववत् यत्तसमस्तमहायाहूतिहोमं कृत्वा
तूष्णीं प्रादेशप्रमाणघृताक्तासमिधं त्रिपक्षेपात्रप्रकृतं
कर्म समाप्य उदीर्य शाखायनहोमादिवाम-
देयगगानां कर्म निर्वृत्य कर्मकारयिहव्राज-